

[Finansministeren.]

at jeg er enig med de to ærede Medlemmer i, at der er noget urimeligt i, at Husholdningsskolernes Tilskud skal nedsættes, naar lignende Nedsættelse ikke finder Sted for Højskoler og Landbrugsskoler, idet jeg saa fuldt kan tiltræde det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelse om, at Husholdningsskolerne er af den allerstørste Betydning. Den højtærede Undervisningsminister delte jo ogsaa disse Betragtninger. Men jeg maa sige til de to sidstnævnte Medlemmer, at jeg gaar ud fra, at Spareudvalget vil udligne dette Forhold ved at foreslaa en Nedsættelse for Højskoler, Landbrugsskoler og flere andre Institutioner. Og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard og de øvrige Medlemmer, at Kravet om Sparsommelighed og om Nedsættelse af Skatterne er godt, men det harmonerer ikke med de stærke Ønsker om nye og omfattende Bevillinger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christiani har Ordet for en kort Bemærkning.

Christiani: Det har glædet mig, at de Udtalelser, jeg fremsatte i dette høje Ting for nogle Dage siden, har givet den højtærede Statsminister Anledning til et Svar, som jeg i og for sig ikke er utilfreds med. Det smigrede mig naturligvis, at den højtærede Statsminister har faaet et saa stærkt Indtryk af min Tilstedeværelse her i dette høje Ting, at Statsministeren mente, jeg havde været her fire—fem Gange saa længe, som Tilfældet er. I mit Parti er de enkelte Medlemmer ikke bundet af de Partibeslutninger, de ikke selv har stemt for, og dette naturligvis i endnu mindre Grad, naar de paa det paagældende Tidspunkt — saaledes som Tilfældet var med mig, da de sidste Forsvarslove blev vedtaget — ikke er Medlemmer af Rigsdagen. Maaske er Forholdet anderledes inden for Socialdemokratiet, men hos os er der, som sagt, paa dette som paa andre Omraader en betydelig personlig Frihed. Adressen er i øvrigt ganske forkert, thi Sagen ligger, som jeg sagde det, helt anderledes. Vi troede den Gang paa snarlige positive Resultater af de store Verdenskonferencer, men i Dag er disse Konferencer praktisk talt brudt sammen, og Situationen er derfor ogsaa en helt anden, og det saavel for mig og for den høje Rigsdags øvrige Medlemmer som for den høje Regering og ikke mindst for den højtærede Stats- og Forsvarsminister. Ingen kan derfor med Rette bebrejde nogen af os, om vi erkender dette

og handler derefter, tværtimod, jeg synes, det modsatte maatte blive Tilfældet.

Her er hverken Tiden eller Stedet for mig til at gaa i Detailler. Statsministeren og jeg er enige om, at Viceadmiralens Ønsker med Hensyn til Flaaden gaar — og her citerer jeg Statsministerens Udtalelser — langt ud over det nuværende Budget, bl. a. paa Grund af vor deprecierede Valuta, der vanskeliggør de for Flaaden nødvendige Indkøb i Udlandet (Formanden ringer): Jeg skal

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Inden jeg giver Ordet til den følgende Taler, ønsker jeg at sige, at det er min Agt at søge Forhandlingerne om Finanslovsforslaget tilendebragt i Dag. Jeg beder de efterfølgende Talere fra de forskellige Sider medvirke hertil ved at gøre deres Udtalelser saa kortfattede, som det paa nogen Maade er muligt.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen beskæftigede sig længe med Statsfinansernes Tilstand. Naar jeg nu gennemlæser det ærede Medlems Tale i Rigsdagstidende, faar jeg det Indtryk, at det ærede Medlem har villet give Venstrepressen en Irettesættelse for de rent ud fantastiske Skildringer, den har givet af Finansernes og Finanshovedkassens Tilstand; det ærede Medlem selv argumenterer og taler jo paa en saglig Maade, som vi fra vor Side kun kan anerkende.

Det ærede Medlem kommer ved sin Opgørelse til det Resultat, at det foregaaende og indeværende Aar udviser et Merforbrug paa 116 Mill. Kr., og det ærede Medlem gaar videre og tager Finanslovsforslaget for 1934—35, som det er forelagt, og mener, at Merforbruget — altsaa ikke Underskuddet, men Merforbruget, som det ærede Medlem meget rigtigt siger — vil komme paa 150 Mill. Kr. Jeg tror nu, at det ærede Medlem regner for højt med dette Beløb, men der er ingen Grund til at gaa i Rette med ham i saa Henseende, thi Sagen er jo den, at den nuværende Regering har foreslaaet og benyttet meget store Beløb til Igangsættelse af offentlige Arbejder, noget, som det ærede Medlem i øvrigt ganske svagt indrømmede Nødvendigheden af.

Ser vi paa Finanslovsforslaget, som det er forelagt, saa er der alene paa § 26 en Udgift paa 88 Mill. Kr., hvoraf de 28 Mill. Kr. er Afdrag paa Statsgælden; af de øvrige 60 Mill. Kr. gaar saa at sige det hele til